

Til fru Karen Højte: Jeg har nu læst vores stemmeaftale med regeringen ganske grundigt, og for mig at se står der ikke nogen som helst steder, at vi har et forlig på dette område.

Sagen er rent faktisk den, at der er nogle, der tænker parallelt, og resultatet her i dag skyldes, at der er nogle i Folketinget, der synes, at enlige forsørgere, hvis de har brug for det, også skal have mulighed for at få finansieret deres udgifter i forbindelse med børnepasning, når de deltager i institutionsbestyrelsesmøder og skolebestyrelsesmøder.

De skal have mulighed for at få det dækket, hvis det er sådan, at kommunalbestyrelsen beslutter sig for det. Der er ikke forlig på dette område.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg vil bare ganske kort sige til fru Anne Baastrup, at vi er bestemt ikke ophidsede – så skulle man se os, når vi er ophidsede – vi siger tværtimod bare, at i virkelighedens verden anerkender vi ikke, at det her skulle være noget uoverstigeligt problem, som ikke kan løses af de lokale fællesskaber.

Jeg ved godt, at man har børn, når man er medlem af en børnehavestyrelse, jeg ved også godt, at man har børn, når man er medlem af en skolebestyrelse. Jeg har også selv børn, men i virkelighedens verden ude omkring i de lokale samfund, hvor man kommer hinanden ved, løser man disse problemer. Dér etablerer man sig på den måde, at når man skal til et forældrearrangement i børnehaven, afleverer man sit barn på vejen til en af de andre forældre, hvis ægtefælle skal med. Sådan løser man de problemer.

Der er ingen grund til ophidselse, heller ikke hos fru Anne Baastrup, fordi der diskuteres et problem, som efter vores bedste overbevisning ikke eksisterer, eller som i hvert fald godt kan løses på anden vis.

Jeg noterede mig, at fru Anne Baastrup konkluderede, at der var et flertal. Jeg må så bare sige, at jeg hørte den socialdemokratiske ordfører sige, at hvis der var et børnepasningsproblem på § 69-området, skulle det løses. Hvis der var et problem!

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Poul Nødgaard et problem, og det er, at de ikke ved,

at skolebestyrelsesmøder er noget, man holder mindst en gang om måneden. Det, vi foreslår, er ikke børnepasning til forskellige forældrearrangementer. Det er børnepasning til et arbejde, som enten er et borgerligt ombud eller er at ligne med det. Når man træffer beslutningen om, at man stiller op til den slags borgerlige ombud eller lignende, er det rent faktisk en beslutning, man træffer for en årrække, for skolebestyrelseres vedkommende er det 4 år, og det betyder, at hvis man er enlig forsørger, skal man have styr på sit netværk 4 år frem, medmindre man på anden vis kan få dækket disse udgifter.

Jeg vil også sige om diætproblemerne, at det ikke er alle kommuner, der rent faktisk yder diæter til skolebestyrelserne. Hele Københavns Kommune, 64 skoler, drømmer ikke om at give diæter. Derfor er der rent faktisk nogle mennesker, som ikke kan overskue at stille op, og det er kun det lille bitte problem, vi vil have løst på denne måde.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg havde nær sagt: Nu kan det være nok. Men jeg vil alligevel give fru Anne Baastrup et par konkrete eksempler.

Nu køres der frem med skolebestyrelsesarbejde og institutionsarbejde. Hvad med den enlige forsørger, som gerne f.eks. en vintersæson vil gå til gymnastik eller noget andet for også at komme ud mellem andre mennesker? Den pågældende har præcis det samme problem, når han eller hun skal ud til en fritidsaktivitet. Man skal forstå i SF, at livet består også i, at man indimellem selv løser nogle problemer.

Hr. Lars Løkke Rasmussen gjorde det udmærket ved som et eksempel at sige, at man finder et netværk, hvor man gensidigt passer hinandens børn de få aftener om året, det drejer sig om. Men det, SF vil, er, at det offentlige ustandselig skal stå som garant for alt muligt. Det er dér, den grundlæggende forskel er.

Vi er heller ikke ophidsede, vi taler bare med i en lidt høj tone for at prøve at få det til at sive ind hos SF, at dette er et helt galt forslag.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg undskylder meget, at jeg tager ordet igen.

Sagen er altså, at der faktisk er forskel på at deltage i gymnastikundervisning i én sæson og at træffe beslutning om, at man deltager i et arbejde i en 4-års-periode, hvor man er ansvar-